

Thánh Kinh Báo

NĂM THỨ 11

AVRIL 1941

SỐ 122

ĐẮNG CHRIST ĐÃ SỐNG LẠI!

*Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ
kẻ chết sống lại, Ngài là trái
đầu mùa của những kẻ ngủ*
(I Cô rinh-tô 15: 20)

CẢ THẾ GIỚI nín thở, lo-lắng chờ xem cuộc vật-lộn ác-liệt giữa nền độc-tài và nền dân-chủ, tức là «sắt và đất sét» của dị-tượng chép trong sách Đa-ni-ên. Nhưng chẳng sớm thì muộn, cuộc chiến-đấu kinh-khiếp này sẽ chỉ còn là một thực-sự ghi trong lịch-sử, làm dấu-dễ cho người ta biện-luận hay khảo-cứu. Trái lại, trong ngày lễ Phục-sanh, Hội-Thánh ở khắp thế-giới kỷ-niệm Đấng Christ sống lại. Đó là thực-sự quan-trọng nhứt trong lịch-sử, không ai chối-cãi được, có quan-hệ cho loài người hơn hết mọi sự khác kể từ khi tạo-thiên lập-địa.

Christ sống trong tín-đồ ấy
là Tin-Lành

THEO hai phương-diện, đạo Tin-Lành trái hẳn các tôn-giáo khác. Thứ nhứt: đạo Tin-Lành liên-lạc mật-thiết với một Thân-vị, là Đấng Christ Phục-sanh. Không thể nào làm môn-đồ của Đấng Christ mà lại hững-hờ, chia-rẽ với Ngài. Đây, lời Chúa truyền: «Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các ngươi» (Giăng 15: 4). Tín-đồ và Đấng Christ phục-sanh ràng-buộc chặt-chẽ với nhau, không sao phân-cách được. Thứ hai: Đấng sáng-

lập đạo Tin-Lành là hằng sống. Ông Mahomet đã chết, ông Thích-ca đã chết, ông Khổng-tử đã chết, nhưng Đấng Christ hằng sống! Chúa phán rằng: «Ta đã chết, kia, nay Ta sống đời đời» (Khải 1: 18). Trong những ngày bối-rối này, các quyền-lực của tội-áchết sức hoành-hành, tin-dồ rất cần nếm-trải sự sống của Đấng Christ phục-sanh tràn-ngập mình luôn. Có vậy mới bày-tỏ được những vẻ đẹp thiêng-liêng đã tô-diềm đời mình, và kéo được nhiều người khác đến cùng Christ, là Đấng hằng sống lập đạo Tin-Lành.

**Christ sống lại bảo-lãnh
tín-dồ sống lại**

MOI người bởi đức-tin sanh-động, liên-hiệp với Đấng Christ, là «trái đầu mùa» sự sống lại, chắc được hưởng lời Ngài hứa muôn đời không đổi! «Vi Ta sống, thì các ngươi cũng sẽ sống» (Gi. 14: 19). Tín-dồ chơn-thật là chi-thể của một «thân» (Hội-Thánh) có Đấng Christ làm Đầu. Đầu nếm-trải cái gì, thì toàn-thân cũng nếm-trải cái ấy. Chẳng lẽ đầu được vinh-hiền mà thân-thể lại bị bỏ trong cõi chết, vì «nếu chúng ta làm một cùng Ngài bởi sự chết giống như sự chết của Ngài, thì chúng ta cũng sẽ làm một cùng Ngài bởi sự sống lại giống nhau» (Rô 6: 5).

Thân-thể Đấng Christ sống lại để hưởng sự sống vô-tận. Thân-thể các môn-dồ Ngài cũng sẽ sống lại để hưởng sự sống vinh-hiền vô-tận như thế. Hỡi độc-giả yêu-quí, nhờ ánh sáng của Đấng Christ Phục-sanh, mờ-mả mất tối-tầm và Tử-thần mất nọc độc. Cha mẹ, con-cái, bạn-hữu, mọi người tin Đức Chúa Jê-sus mà qua đời, đều sẽ sống lại để hưởng sự sống vinh-hiền vô-tận, vì «thề hay chết này phải mặc lấy sự không hay chết» (I Cô 15: 53).

**Christ sống lại bảo-lãnh tín-dồ
thắng tội**

TÍN-ĐỒ có đặc-ân được thắng tội-lỗi luôn. Bởi đức-tin, họ hiệp một với Chúa phục-sanh, là Đấng nắm «hết cả quyền-phép ở trên trời và dưới đất»

(Ma 28: 18). Hỡi độc-giả yêu-quí, Đấng Christ hằng sống «có thể gin-giữ anh em khỏi vấp-phạm và khiến anh em đứng trước mặt vinh-hiền mình cách rất vui-mừng, không chỗ trách được» (Giu-de 24). Nếu chết luôn, Đấng Christ không thể giúp ta toàn-thắng như vậy: Sa-tan chẳng đương-đầu nổi với Đấng Christ hằng sống. Phải chăng chúng ta cũng như Pha-olô, «biết quyền-phép sự sống lại của Ngài» (Phil. 3: 10)? Đời sống ta có xứng với đặc-quyền được thắng tội-lỗi luôn không? Ôi! Trong thời-kỳ chứa-chan tội-ác trước khi Chúa tái-lâm này, nguyện mỗi tín-dồ sống một cuộc đời thánh-khiết, toàn-thắng tội-lỗi! Như vậy, mới sẵn-sàng tiếp-rước Ngài và không bị hồ-thẹn khi Ngài đến.

**Christ sống lại bảo-lãnh Ngài
sẽ làm Quan Án**

KHI còn ở thế-gian, Đấng Christ tuyên-bố rằng Đức Chúa Cha đã giao trọn quyền đoán-xét cho Ngài, và mọi người sẽ nghe tiếng Ngài mà ra khỏi mồ-mả (Gi. 5: 22-29). Vì có đó loài người ghét Ngài và giết đi. Nhưng suốt cả Kinh-Thánh Đức Chúa Trời làm chứng rằng Đấng Christ thật có quyền đoán-xét đó. Nếu Đấng Christ chết luôn, sao hay phán-xét loài người? Đấng Christ chẳng sống lại ư? Kẻ gian-ác chẳng ăn-năn sẽ tự an-ủi rằng chết rồi, họ chẳng hề bị đem phán-xét trước Tòa lớn và trắng (Khải 20: 11).

Nhưng tín-dồ phải tạ ơn Đức Chúa Trời; vì trên núi Gô-gô-tha, Đấng Christ đã chịu án phạt mọi tội của mọi người thật lòng tin theo Ngài. Chỉ có tín-dồ «ứng-hầu trước tòa án Đấng Christ, hầu cho mỗi người nhận-lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác-thịt» (II Cô 5: 10). Ôi! Trong những ngày này, nguyện chúng ta, là môn-dồ Đấng Christ, ăn-ở thánh-sạch và toàn-thắng tội-lỗi, lúc nào cũng sẵn-sàng gặp Chúa Phục-sanh và xứng-đáng nhận «mũ triều-thiên sự sống» Ngài thưởng cho mình!—T.K.B.